

ÎNCHEIERE

22 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Micleușanu Tamara,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Micleușanu Tamara
împotriva Inspecției de Stat în Construcții privind anularea actelor administrative,
restabilirea în funcția deținută și încasarea prejudiciului material,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017, prin care a fost
respins apelul declarat de Micleușanu Tamara și menținută hotărârea Judecătoriei
Râșcani, municipiul Chișinău din 14 noiembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 12 iunie 2015, Micleușanu Tamara a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Inspecției de Stat în Construcții privind anularea actelor
administrative și restabilirea în funcția deținută.

În motivarea acțiunii, reclamanta Micleușanu Tamara a indicat că a activat în
cadrul Inspecției de Stat în Construcții din 1 august 2000, iar prin ordinul nr.22-c din
13 martie 2015, care i-a fost adus la cunoștință în aceeași zi a fost destituită din funcția
deținută de specialist principal în cadrul Direcției organizare, sistematizare și efectuare
a controlului în construcții.

Menționează faptul că drept temei de concediere a constituit incompetența
profesională stabilită în urma obținerii calificativului nesatisfăcător la evaluarea anuală
a performanțelor profesionale ale funcționarului public.

Afirmă că nu este de acord cu prezentul ordin, deoarece nu a fost coordonat cu
Președintele Comitetului sindical al salariaților Inspecției de Stat în Construcții, care
prevede interzicerea concedierii fără acordul organului sindical și totodată ordinul
contestat nu indică modul și termenul în care poate fi atacat.

Sușține că Ordinul nr.22-c din 13 martie 2015 a fost emis în baza fișei de
evaluare a funcționarului public de execuție, care nu i-a fost adusă la cunoștință sub
semnătură, așa cum prevede art. 84 al Hotărârii Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009

privind punerea în aplicare a prevederilor Legii nr.158 din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

Invocă că achitarea salariului și indemnizației pentru concediu anual de odihnă nefolosit urma a fi achitată la data demiterii din funcție, adică la data de 13 martie 2015 și nu la data de 16 martie 2015, iar după evaluarea repetată, nu a fost întocmită o fișă de reevaluare.

Indică că nu este de acord cu fișa de evaluare a funcționarului public de execuție, deoarece nu au fost respectate prevederile art. 82 al Hotărârii Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009, iar în fișa postului lipsește semnătura reclamantei, motiv din care nu a putut să o conteste în modul prevăzut de lege.

Mai mult ca atât, insistă că fișa de evaluare conține date eronate, iar obiectivele individuale pe anul 2014 nu corespund cerințelor pct.22 al Hotărârii Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009.

Solicită anularea ordinului nr.22-c din 13 martie 2015 cu restabilirea în funcția anterior deținută, anularea ordinului nr.25-c din data de 16 martie 2015 și anularea Fișei de evaluare a funcționarului public de execuție, în rezultatul interviului de evaluare din data de 23 februarie 2015.

La data de 11 iulie 2016, Micleușanu Tamara depus cerere de concretizare a pretențiilor din acțiune, solicitând suplimentar repunerea în funcția deținută anterior, încasarea compensației pentru absență forțată de la muncă în sumă de 58 560 lei și a ajutorului material în mărime de 3 660 lei, în total suma de 62 220 lei.

Ulterior, prin cererea din 19 octombrie 2016, reclamanta Micleușanu Tamara, și-a concretizat pretențiile din acțiune, solicitând încasarea compensației pentru absență forțată de la muncă în sumă de 81 032 lei, care include: 69 540 lei salariul pentru absență forțată de la muncă pentru perioada de la 13 martie 2015 până la 19 octombrie 2016, suma de 6 258 lei dobândă de întârziere, calculată conform art.619 Cod civil și suma de 9 735 lei rata inflației, calculată conform art.585 Cod civil.

Prin hotărârea Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din 14 noiembrie 2016, acțiunea a fost respinsă, ca fiind nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017 a fost respins apelul declarat de Micleușanu Tamara și a fost menținută hotărârea Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din 14 noiembrie 2016.

La data de 7 august 2017, Micleușanu Tamara a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel nu a luat în considerație faptul că de către prima instanță cazul s-a examinat formal, cu încălcarea prevederilor art. 386 lit. d) și art.387 lit. c) CPC, or prima instanță a aplicat prevederile art. art. 45, 54, 64 Codul muncii, însă asupra prevederilor Codului muncii referitor la acordul obligatoriu al Comitetului sindical nici nu s-a expus.

Invocă că instanța de apel nu a dat o apreciere justă faptului, că reclamanta nu a fost în drept să conteste conducătorului fișa de evaluare contrasemnată numai de evaluator.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul constată că, din materialele cauzei rezultă cu certitudine că recurenta Micleușanu Tamara a primit copia deciziei instanței de apel la 7 iunie 2017, fapt confirmat prin recipisa anexată (f. d. 211).

Astfel, recursul declarat la data de 7 august 2017 se consideră a fi depus în termen.

La data de 28 septembrie 2017, în adresa intimatului, Inspekția de Stat în Construcții a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței, însă în termenul stabilit, nu și-a exercitat dreptul procesual și nu a depus referință.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Micleușanu Tamara în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Micleușanu Tamara nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Micleușanu Tamara.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Micleușanu Tamara, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva